

400 Rd. til Udbetaling i det Finantsaar, hvis Regnskab vi her have for, og disse 400 Rd. ere da henførte til den indisponible Kassebeholdning; de ere anviste, men ikke udbetalte; de holdes altsaa disponible for det Tilfælde, at en Mand skulde komme og melde sig som den, der efter den i Aviserne udstedte Indkaldelse var berettiget til at faae disse 400 Rd. Efter Udvalgets Formening er denne Anvisning paa de 400 Rd. ikke nødvendig. Det er slet ikke Udvalgets Hensigt med denne Indstilling at angribe den indisponible Kassebeholdning eller Principet for den, men det er derimod Udvalgets Formening, at der her i dette Tilfælde ikke er nogen Grund til at hense de disse 400 Rd. under den indisponible Kassebeholdning. Udvalget mener nemlig, at disse 400 Rd. aldrig ville komme til Udbetaling, saafremt man nemlig er gaaet forsigtig tilværks; thi det er jo klart, at dersom Ministeriet, da det fik disse Rudera af Obligationerne, ikke deraf tydeligt kunde see, at det virkelig var 400 Rd. i Statsobligationer og heller ikke, hvilke Nummere disse Obligationer havde, saa burde det slet ikke have indladt sig paa den hele Transaction; men har Ministeriet kunnet see det og altsaa havt Forvisning om, at der umuligt kunde melde sig Noget, som ifølge Indkaldelsen kunde forlange disse 400 Rd., saa er det klart, at det heller ikke behøvede denne Anvisning. Forøvrigt har Udvalget med Hensyn til Statsgjælden gjort Indstillinger angaaende meget betydelige Summer, men disse ere slet ikke Andet end Anvendelsen af det udtalte Princip i Betænkningen; thi der kunde jo aldrig være Tale om Andet end at give Quittance derfor. Hvad det sidste Nummer: overordentlige Statsudgifter angaaer, da skal jeg blot et Dieblif opholde mig ved Indstillingen under Nr. 5. Denne Indstilling angaaer en Udgift af 595 Rd. 84 s. til Sneekastning, som bliver at betale ifølge Fredng. af 27de Mai 1848, § 1. Der kunde maaskee tidligere have været Spørgsmaal om, hvorledes denne Udgift egentlig skulde opføres, om den skulde opføres som en Udgift, der var sælles eller som en Udgift, der var særlig; men, efter at Tillægsloven af 7de April 1855 har gjort Fordelingen i Finants-

loven for Finantsaaret 1855—56 anvendelig paa dette Finantsaar, maa det derved ansees for afgjort, at det skal være en særlig Udgift, efterform nemlig denne Sneekastning i Finantsloven for Finantsaaret 1855—56 er posteret som en særlig Udgift.

Oppermann: Med Hensyn til Posten Nr. 8 under Marineministeriet, maa jeg bede bemærket, at det er den ærede Ordførers Fortjeneste at have opdaget deels en Feilregning og deels en mindre rigtig Betragtningssmaade, som det ifjor nedsatte Udvalg har gjort sig skyldig i, ved at beregne Indførelsen af den foreslaaede Ændring paa denne Post. Jeg skulde ikke have omtalt dette, naar det ikke havde været før dertil at knytte den Bemærkning, at jeg haaber, at det mindste den ærede Ordfører vil have seet, hvor store Vanskeligheder der kunne fremstaae ved disse calculatøriske Beløb, og hvor vanskeligt det mange Gange kan være at komme efter, hvorledes Noget, som man kan see er feil, er fremkommet. Med Hensyn til Posten Nr. 2 under XXI. Statsgjælden, 400 Rd. i Obligationer, da kan jeg ikke nægte, at de af den ærede Ordfører anførte Grunde ikke have kunnet overbevise mig om, at Udvalgets Indstilling med Hensyn til denne Post er rigtigere end Statsrevisoratets. Jeg vil derfor ikke kunne stemme for denne Post, og jeg vil haabe, at om ikke jeg gjør det, andre Medlemmer af Thinget ville stille Ændringsforslag til dens Behandling, dersom Udvalgets Mening skulde gaae igennem.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsrevisoratets Antegninger, vedkommende XVIII. „Marineministeriet“:

1) (Antegningspost 5):

Meer-Udgiften, $\frac{2}{5}$ af 50 Rd., billiges.
ved to ges eenstemmigt med 58 Stemmer.